

Idē Lucas act.

1. v. 1. ὡς

πάντων, ὧν

ἡξολοποιεῖν

καὶ διδάσκειν.

Et v. 22. Ἀρ-

ξάμενος ἀπὸ

τῆς βαπτίσματος

τοῦ Ἰωάννου.

Cum his con-

fer locū ipsum

Luc. 3. v. 23. ὡς

καὶ αὐτὸς ὡς

Ἰησοῦς ὡς

ἐτῶν τετρά-

κοντα ἀρχό-

μενος, ὧν

ὡς ἐνομίζετο,

ὑδὲ Ἰωσήφ,

ἔ. c. Vt inter-

punctionē ante

ὧν mutuemur

ex citatione

Epiphani, fa-

uente phraseos

concurritate.

tanquam minimè aberrauerint, sic explicari posse. Dicit B. Lucas anno quindecimo Tiberij, Iesum cum inciperet (scilicet cursum prædicationis, ut Ignatius, Beda, Bernardus intelligunt) fuisse, quasi triginta annorum. Anni triginta ablati ab anno quindecimo Tiberij relinquunt quadragesimum secundum Augusti, annum secundum Olympiadis CXCIV.

Quicumq; ergo B. Lucam in voce imitatus, dicit Christum natum, circiter hunc Augusti, & Olympiadis annum, non debet pro errante corripi, etsi calculo subducto accuratius, vel XLI. vel XL. annus Augusti exeat. Nam & ipse tricenarius numerus per se, quo B. Lucas vititur, rotundus est, & compendiarius seu summarius, & vox (quasi, ὡς) ex abundanti addita, omnem huiusmodi scrupulositatem repudiat. Et quid attinuit Patres scrupulosius ista tempora rimari, quæ B. Lucas ipse, quo loco de Baptismo agit, rimatus est?

Quin potius, si quis articulum Nativitatis pressius inquirat, proprios Evangelistarum locos adeat, quibus ipsas Natiuitatis circumstantias descripserunt: inueniet quantum & tunc sufficit Rerum gestarum è propinquo memoribus, & hodie dum sufficit diligentibus historiarum lectoribus; Natum esse scilicet, quo tempore ex decreto Augusti census in Iudæa actus, viuente Herode Rege.

Vides vsitatas temporum notationes Veteribus, per Reges & Imperatores: cum ijs iam perge ad historias, quas Lucas ipse tibi commendat, dum citat; minus te fallent, quam rotundus Evangelistæ numerus, triginta annorum, alieno loco, ubi non de Natiuitate, sed de Baptismo loquitur, expressus.

De excessu Herodis.

Igitur Luca Evangelista duce peruenimus ad excessum Herodis, nec accuratius describitur Natiuitatis tempus, quam quod præcesserit Herodis mortem; nisi forte census actus nos postmodum in artiori constituat spacio, aut omnino fidem mereatur vetus traditio de bimulo Christo quando ex Aegypto redijt.

Omnis igitur labor in excessu Herodis indagando vertitur: Cuius historix scriptor Iosephus & diligentissimus & Romanarum rerum peritissimus, & publica Romanorum Imperatorum honoratione de fide commendatus, cum hodie diuino beneficio supersit: mirum equidem

